

האם עוד יכורים להיות הירושאים במישפט אונס? כהחלטת כן!

בחוגי המישפטנים מתלוצצים בימים אלה ואומרים, כי כדי לחזש משהו באונס, יש צורך שאחד המשתתפים יהיה איש חלל.

אולם במישפט האונס בנסיבות מתמיר רות, המתנהל בימים אלה לפני השופטים בנימי כהן, אליהו וינוגרד ומשה טלגם, יש חידוש.

אחד העדים הראשיים בתיק זה היה לורד קולינס. ללורד קולינס אין שם פרטי. שמו הקודם היה וילסון והוא התליף אותו לפי עצת הגורו שלו.

הוא נולד באנגליה למישפחה נוצרית. אשתו אנט, נולדה באמצעות-הברית, אף היא למישפחה נוצרית. הם נישאו בכנסיה באנגליה לפני 15 שנה. אולם לורד קולינס הוא חובב יהודים, ומעוניין, כי שורשת ילדיהם יקבלו חינוך יהודי בישראל. לכן עלה עם מישפחתו לארץ לפני כשנתיים.

הוא גר בשכונת שבזי, מפני שאלוהים אמר לו, לטענתו. לגור שם ולעזור לתורבים לעצמם.

לורד קולינס הוא פרופסור ליוגה, ומליחין בזמנו הפנוי.

השקפות ליברליות. בליל-שבת בחודש דש יוני 1977 היה סטוק בהלחנה, כאשר בשעה אחת בלילה, התפרצה אשתו אנט לחדרה, פרועת שיער, קרועת שימלה ונרגשת מאד. היא סיפרה שמישהו שהיא מכירה התנפל עליה. ניסה לגזול אותה משלושת ילדיהם הקטנים ולהרוג אותה ואחר-כך אנס אותה.

אני הייתי מתאגרף במשקל כבד, ואשרתי נראתה באותו ערב כאשר חזרה הביתה, כפי שאני נראיתי אחרי שהפסדתי בתחרות.

יעצתי לה לא ללכת למישפחה, כי אני הייתי מהפש ומוצא את האנס ואחר-כך משלם את התוצאות. אפילו היו כורתים ראשי. אמר קולינס בבית המישפט.

ללורד קולינס השקפות ליברליות על מוסד הנישואין. הוא אומנם מאוהב בראשתו, וזוהי מאד מקינה יחסי מין איתה, אולם לדעתו זכותו של כל אחד לקיים יחסי מין מחוץ למיטת הנישואין. זה לא מטריד את אלוהים, ולא אותי, הוא מסביר. לכן איננו חוקר את אשתו, כאשר היא מגיעה הביתה בשעות מאוחרות.

דעתו של לורד קולינס על הזנות, היא כדעתו של ראש העירייה, שלמה להט. הוא מציע להפוך אותה מוסד רישמי. אם מישהו היה מספר ללורד קולינס, כי אשתו זונה, הוא לא היה מתרגש מזה, אבל הוא אינו בטוח שאותו ברנש, מסוגל היה לקום אחרי דבריו אלה.

לברוח ממנו! אנט קולינס, הנאנסת, סיפרה גם היא סיפור מעניין. לדבריה, פגשה את הנאשם אוריאל דויד, בכיר אתרים, שם הייתה כדי להפיש חברה. הם הכירו זה את זה מהודמנות קודמת ולכן נענתה להצעתו ושתתה עימו קפה בכיכר אתרים, שם הייתה כדי להפיש חברה. נמצאה לה מוגינת, הציע להסיעה לביתה במכוניתו. היא הסכימה, אך משהתיישבה במכונית, כבר התחרטה, כאשר ביקש ממנה לקיים איתו יחסי מין סירבה בתוקף וביקשה לרדת. הוא כעס מאד, לחץ על דוושת הגז והוביל את המכונית במהירות של טירוף לאורך רחוב הירקון. הוא חלף על פני אור אדום, פגע במשאית חונה, וכל אותה עת לא הניח לה לפתוח את דלת המכונית ולברוח.

לבסוף הגיעו למחוז חפצו. מיגרש חשוך ליד גן צ'רלס קלור. שם עצר את המכיר ניה וכאשר עמדה אנט בסירובה, הוציא מירכתי המכונית סכין מיטבחה בעלת ידית פלסטיק וקרב אותה לצווארה. הוא הוציא אותה מהמכונית וככוח חניניה הוא למור שב האזורי, משך את שנימלתה וקירע אר תה מעליה. הוריד את תחתוניה וכאשר המשיכה להתנגד משך בשערה וכימעט דחף את הסכין לצווארה.

אחרי שביצע את זממו, נרגע אוריאל ורצה להלביש אותה. היא תחבה את זררי עותיה לשרוולי השימלה הקרועה, נטלה

את ארנקה וברחה. היתה לי רק מחשבה אחת, סיפרה, לברוח ממנו!

בעלה אומנם לא יעץ לה להתלונן במישפחה, אולם היא עמדה על דעתה, כי היא ניצלה רק בגלל היותה נערה חזקה, וכי עליה להתלונן ולמנוע מהאנס לבצע את זממו ואולי להרוג נשים אחרות.

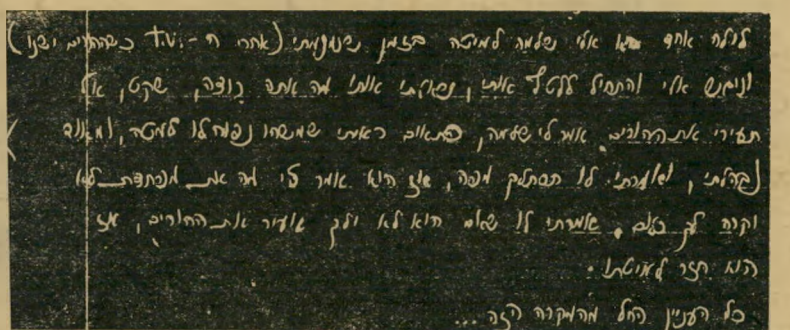
לורד קולינס הלך לתחנת המישפחה וחר עם שוטר. אנט חזרה על סיפורה בפניו והראתה לו את מיספר מכוניתו של האנס, שאותו הספיקה לרשום על כף ידה. היא גם נלקחה לבדיקה גינקולוגית בבית-חולים איכילוב, אבל ד"ר בצלאל בלוך שבדק אותה, העיד כי קשה לקבוע באשמה שילדה פעמים אחדות אם היה מגע מיני בכוח. החבלות שהיו בפניה והחתיכים בידיה צולמו והוגשו כראיה במישפט.

לא חשקה בו. בזה אין הסיפור מסתיים. מאוחר יותר, חזרה הגברת קולינס לתחנת המישפחה והוסיפה עדות חדשה על דבריה הקודמים. הפעם סיפרה, כי היא מכירה את הנאשם, וכי הם נפגשו כבר פעמיים קודם לכן, ובפעם השנייה באו במגע מיני בהסכמתה. המגע התקיים במכונית, באותו מקום בדיוק בו בוצע הפעם. האונס, בפעם שעברה, כך סיפרה, דחף הנאשם סכום כסף לידיה, ואמר לה שתשתמש בכסף לטובת ילדיה. היא הרי סיפה שאינה יודעת כיצד גודע לו, שיש

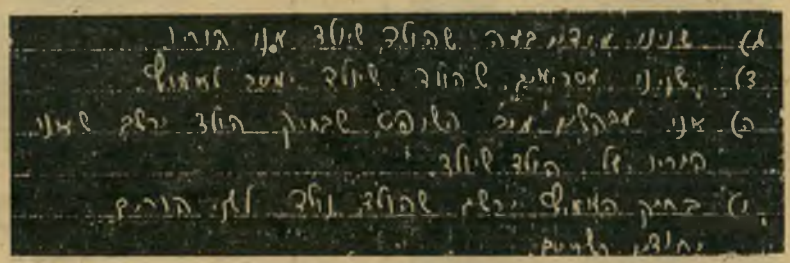
950 ל"י, ומשך קיום יחסיים היה שני תיים, לשביעות רצונו המלאה. על כן, כאשר פגש אותה שנית באותו ליל שישי, הזמין אותה למכוניתו, כדי לחזור על הנאת הבילוי הקודם. הם סיכמו את המחיר, נתן לה את הכסף והיא הכניסה אותו לארנקה. אחרי שהגיעו למקום הר משה, נכנסה מרצונה למושב האחורי וקיימה איתו יחסיים, אולם אחרי כעשר דקות, קצפה פיתאום ממקומה והחליטה שאינה רוצה עוד להמשיך. הוא טען שאין לו שום מושג, מדוע הפסיקה, לדבריו, התלונן על אי קיום ההסכם, וביקש את כספו בחזרה. אז נתקפה זעם, התחילה להשתולל ולהכות, והוא אסף להתלונן בפניה, ותוך כדי כך, אולי אף סטר לה. הוא גם הצליח לקבל את כספו בחזרה והיא נעלמה לדרכה. יותר לא ידע על המיקרה. עד שבאו השוטרים, אשר איתרו רוחו לפי מיספר המכונית והאשימו אותו באונס.

איזה אונס? הוא שאל, היה כאן קיום יחסיים בהסכמה ואפילו בתשלום. כשבאו השוטרים יחד איתו וחיפשו בביתו אחר הכסף, והמכנסיים שלבש בליל המיקרה, נמלט מידיהם מייד אחרי שיצאו מהדירה, וזהו גם האשמה השנייה בכתב האישום.

איש לא אמר לי שאני עצור, אמר, ומלבד זה, איש לא היה מוכן להקשיב לגירסתי על המיקרה. כל הזמן דיברו

קטע מיומנה שר, "איזנה" הוא ניגש אלי והתחיל לטפף אותי...

הודאת האבהות שר, "אורי" הילד שייולד, אנו הוריו...

לה ילדים, שכן היא לא סיפרה לו. מאחר שהיא יודעת, כי קיום יחסי מין בתשלום זו עבירה, נמנעה למספר זמן בעודתה הקודמת במישפחה, וכן חששה את ייודע הדבר לבעלה.

אולם, טענה אנט, מלבד נקודה זו, כל עדותה הקודמת במישפחה אמת. היא חזרה על עדותה זו גם בבית-המישפט והסבירה, כי בפעם הקודמת הסכימה לקיים עם הנאשם יחסי מין, מכיון ש היתה לה תשוקה מינית אליו, אולם הפעם לא חשקה בו, וכן ביקשה להפסיק את עניין נטיילת הכסף.

בעדותה בבית-המישפט התברר גם כי יש לה תינוק שעודנו יונק, וכי בעבר שימשה תקופה מסוימת כחשפנית - רק דנית במועדון לילה.

הסניגור, עורך הדין עצמון, ניסה לברר מפייה על מיקרה נוסף שבו התלוננה במישפחה, כי גבר מסויים גנב את ארנקה במלון פלאזה, וכי כפה עליה לקיים עימו יחסי-מין. הדבר אירע אחרי מיקרה האונס של אוריאל.

הא היה סכין. הנאשם דויד אוריאל, אל הכחיש כמובן, את גירסתה של אנט. בפניו סיפור שונה לחלוטין. לדבריו, הכיר את המתלוננת בכיכר אתרים לפני המיקרה. הם נפגשו פעם, ובפעם השנייה קיים עימה יחסי מין בתשלום מלא. המחיר היה

היומן שימש ראייה מרכזית במישפט אבהות. שנמשך כשנתיים ושהסתיים עתה בניצחון האם-האחות.

מחיצה בין מיטות. לפני שבע שנים, כאשר נישאה אמה של אילנה לי אביו של אורי, ישנו שני הילדים בחדרים נפרדים. מכורה הנסיבות, עברו לישון בחדר אחד. ההורים קיוו להפריד בין השניים על-ידי מחיצה, שהותקנה מ חבלים ומשמיכות בין מיטותיהם. כל זה לא מנע - לדבריו אילנה - מאורי ה גבוה השחרחר בן 16 בלבד, לעבור ביחד אחת היללות למיטת אחותו החורגת ה בתולה.

מאותו לילה התחילו השניים, לטענתה של אילנה, לקיים יחסי-מין מלאים, כש נעדרו ההורים מהבית. תחילתיה באונוי ההורים, כי יעבירו אותה לחדר נפרד, הביאו אותם להקצות לה פינה בהול - אך גם זה היה ללא-הועיל. האחד-החורג החושק המליץ לפני הוריו על מיטב ה סרטים, והעודם לבקר אצל קרובי-המיש פרה. לא יכולתי או להתנגד, מפני ש היא היה משכיב אותי על המיטה, והיינו מקיימים יחסיים, וכשההורים היו חוזרים ודופקים בלתי-היה קם ועושה את עצמו קורא בספר. סיפרה אילנה.

תולעים בכטן. בכתב עגול ומסודר, תיארה אילנה ביומנה: לא היה רגע או מקום שאורי לא היה בנמצא - תמיד היה הודף אותי, ולא נתון לי מנוחה. היה אומר לי, תפסיקי להיות כמו ילדה קטנה, זה לא יונק לך, הרבה בגילנו עושים את זה, לא יכולתי להתנגד, מפני שהוא היה משכיב אותי על המיטה - והיינו מקיימים יחסיים.

המישחקים האסורים היו יכולים להימך שך עוד פעמים רבות, אילמלא חשה אילנה כאביבטן תכופים, שלא חלפו. כש נבדקה אצל רופא, התברר כי יש לה תולעים בכטן, וצוייידה בגלולות. רק אחרי שהתברר שהכאבים אינם חולפים, עלה בלעת הרופא לשלחה לרופא-נשים. זה קבע מפורשות - הנערה היא בהריון, בי חידש השישי, מאוחר מדי לביצוע הפלה.

אמרתי לאורי שאני בהריון, והוא ענה: איזה שטות עשינו! תראי מה יצא מהמישקה! לדבריו אילנה הציע לה ה אחת-החורג לברוח מהבית ולהתחתן. האב, שכנראה לא יכול היה להעלות בדמיונו נישואי אחים, ואפילו אחים-חורגים, הת נגד.

הודאה ברבנות. אחרי נסיונות שיכך נוע רבים, הסכים אורי לבוא למישפדי הרבנות בהרצליה, שם חתם על מיסמך המאשר כי הוא אבי הרך העתיד להיוולד. לאחר-מכן התחרט וכפר בהודאה. אילנה הגישה נגדו תביעה על מזונות, ובמישפט היה צורך להחליט על קביעת האבהות.

במישפט, שהתקיים ב-1976, היתה לח תימה זו משמעות מכרעת. אורי טען כי מעולם לא שכב עם אילנה, וכי חתם על המיסמך אחרי לחצים כבדים מצד אביו, ואוימים כי לא ישתפו בירושה, אך טענה זו לא הביאה לפסילת המיסמך כראייה מישפטית.

באפריל 1976 נולד לאורי ולאילנה בן זכר, בריא ויפה. רק עכשיו היא זכתה במישפט האבהות, שהתנהל לפני השופט ברוך יקותיאל.

מילבד היומן והמיסמך שנחתם ברבנות, הובא לפני השופט גם ציור של תי נוק, שמתחתיו נכתב: "הילד הקטן של אי-לנה". אחת המחלוקות בבית-המישפט היתה על השאלה מי כתב זאת: אילנה או אורי.

לא קיימתי יחסי-מין אלא עם הנתבע בלבד. התחבקתי והתנשקתי עם אחרים, אבל לא קיימתי איתם יחסי-מין. היו לי די הרבה חברים, שהייתי יוצאת איתם, אבל לא קיימתי יחסי-מין עם אחרים. מילבד הנתבע, כי פחדתי, טענה אילנה במישפט.

אילנה זכתה במישפט האבהות, שבו נת גלו סתירות רבות בעדויות. אך בכך לא חל סבילה כאם. בנאום-הסיכום סיפר באי כוחה, עורך-הדין מאיר זיו: "הסביבה כולה התנכלה לנערה זו, ואף ידידותיה מן העבר מתרחקות ממנה עקב פרשה זו. מנעה מלאת-חיים ותסרת-דאגות הפכה לאדם מבוגר, המלא בעיות כרימון, מבלי לדעת אף כיצד לגשת לפותרן."

* השמות בכתבה זו בדויים, מפני ש מעורב בפרשה קטין.